

روزنامه فرهنگ و هنر

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری صاد
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶۰-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

گفت و گوی
صبا با محیا
اسناوندی، مجری
برنامه جشن
«امت احمد»:

از سندج تا تمام ایران؛ امت احمد نماد اتحاد

هدی سادات پاكتهاد

گفت و گو

سه سال پیش در سندج جشنی آغاز شد که امروز دامته اش به استان های مختلف کشور رسیده است. جشنی که نه تنها رنگ و بوی شادی دارد، بلکه پیام آور همبستگی و وحدت ملی در شرایط منطقه ای حساس است؛ روزهایی که بار دیگر تجربه مقاومت و ایستادگی، طنین تازه ای در زندگی مردم ایران پیدا کرده است.

در این باره با محیا اسناوندی، مجری، گوینده و بازیگر گفت و گو کرده ایم.

اسناوندی با اشاره به فضای این روزهای کشور گفت: «سوره فتح، سوره این روزهای مردم کشور ما و جبهه حق است. امیدوارم همیشه بتوانیم حس و حال پیروزی و فتح را تجربه کنیم. اگر اتحاد وجود داشته باشد، این اتفاق حتماً خواهد افتاد. بیانات رهبر معظم انقلاب در مراسم شهادت امام رضا در باره اتحاد مقدس نباید برای ما صرفاً یک شعار باشد؛ باید با شعور زندگی اش کنیم، آن را به متن زندگی بیآوریم، روی نفس خودمان بنشانیم و در تربیت فرزندان، در کار و تعامل با همکاران و در هر جبهه ای از زندگی، با این نگاه پیش برویم. اینها نکاتی است که باید به شدت به آن پایبند باشیم و دست کم نگیریم.»

وی با تأکید بر اهمیت گسترده شدن جشن «امت احمد» افزود: «جشن امت احمد سه سال پیش در سندج شروع شد و حالا امسال در استان های بیشتری برگزار می شود. آرزو می کنم سال آینده در همه جای ایران شاهد برگزاری آن باشیم تا اتحاد در جای جای کشور خود را نشان دهد. تاریخ ما نشان داده هر زمان که دست به دست هم دادیم و یکی شدیم، صدای یکدلی مان همه دنیا را پر کرده و جهانیان از این صدا کر شده اند.»

این مجری درباره تجربه اخیر مردم در جنگ ۱۲ روزه اظهار کرد: «این تجربه جذابی بود؛ بزرگ ترهای ما آن را در دوران هشت سال دفاع مقدس داشتند، ما ۱۲ روز زندگی اش کردیم. اما همین ۱۲ روز توانست ما را به خاطرات مشترک با گذشته پیوند بزند. مردم شهر تهران به روستاها و شهرستان ها رفتند، با روی خوش از آن ها استقبال شد و یکدلی خودشان را نشان دادند. این نخستین قدمی بود که برداشته شد، هر چند همه

ایران در معرض تهاجم روحی و روانی قرار گرفت.» اسناوندی با تأکید بر ضرورت بی طرفی های مذهبی و سیاسی در چنین برنامه هایی گفت: «قطعا اگر جهت گیری مذهبی و سیاسی وجود نداشته باشد، یعنی شیعه و سنی با هر دیدگاه سیاسی و فرهنگی بتوانند در این جشن حاضر شوند، این جشن از همه جشن ها و مراسمات دیگر که با این هدف پیش می روند، جلو می افتد.»

او با اشاره به نمونه های مشابه ادامه داد: «ما تجربه جشن های جمعی زیاد داریم، ولی گاهی همه گیر نیستند. یعنی یادمان می رود باید همه سلیقه ها را دخیل کنیم و حواسمان به همه سن و سال ها باشد. اگر

این اتفاق بیفتد، خانواده ها با هم می توانند شرکت کنند، بچه های دانشجو با هم می توانند شرکت کنند و نوجوان ها نیز حضور پیدا می کنند. همین جمع چندنسلی و متنوع است که می تواند روح تازه ای به جامعه بدمد.» یکی از مهم ترین پرسش ها درباره جشن هایی مانند «امت احمد» تأثیر آن ها بر نسل نوجوان و جوان است. نسلی که اگر به درستی شناخته و همراهی شود، می تواند بزرگ ترین پشتوانه پویایی کشور باشد. اسناوندی در این باره بیان کرد: «اگر ما نوجوانان را دریابیم، گام بزرگی در جهت زنده و پویا نگه داشتن کشور برداشته ایم. ضروری است که برای برگزاری این گونه گرد همایی ها و جشن ها، مشاورانی حضور داشته باشند که شناخت کافی از روحیات، دغدغه ها و به اصطلاح امروزین، ترندهای نوجوانان داشته باشند. همسویی با آنان و پرهیز از غفلت نسبت به فضای مجازی، از ملزومات موفقیت در این عرصه است.»

وی ادامه داد: «نباید شرایط به گونه ای باشد که نوجوانان احساس کنند در جشنی متعلق به دهه شصت حضور یافته اند. بلکه باید این درک در آنان ایجاد شود که در روزگار حاضر و در جشنی برای اتحاد کشورشان شرکت می کنند. رعایت مؤلفه های روزآمد و متناسب با نیازها و علایق نسل جوان ضرورتی اجتناب ناپذیر است تا نوجوانان با رغبت حضور یابند، مشارکت کنند و از این حضور تأثیر بی پذیرند. آنچه ما به دنبال آن هستیم، اثرگذاری واقعی چنین جشن هایی است و نه صرفاً جنبه نمادین آن ها.»

به گفته اسناوندی، جشن هایی مانند «امت احمد» زمانی می توانند پیام خود را به شکلی فراگیر منتقل کنند که رسانه ها، به ویژه تلویزیون، در بازتاب آن نقشی جدی ایفا کنند.

او گفت: «تلویزیون به همان اندازه نقش دارد که تمامی رسانه ها، بلکه چه بسا فراتر. آنچه در این زمینه ضرورت دارد، پوششی همه جانبه است؛ پوششی که شامل افشار و گروه های گوناگون جامعه باشد؛ از شیعه و سنی، از جوان و نوجوان، از سالخورده و میانسال، از زن و مرد و از همه شهرها. تنها در سایه چنین بازتابی است که پیام این گونه جشن ها می تواند در گستره ملی طنین انداز شده و به تقویت وحدت و همبستگی بیانجامد.»

پرسش این است که آیا برگزاری جشن هایی مانند «امت احمد» به تنهایی می تواند برای ایجاد روحیه جمعی کافی باشد یا نیازمند پشتوانه های دیگری است. اسناوندی در پاسخ به این پرسش بر ضرورت نگاه جامع تر به این موضوع تأکید کرد: «قطعا برگزاری چنین جشن هایی به تنهایی کافی نیست، اما می تواند اثرگذار باشد. برای دستیابی به این اثرگذاری، ضروری است که برگزارکنندگان نسبت به سلیق و تنوع جامعه غافل نباشند. جشن ها باید به روز باشند، بتوانند جوانان و نوجوانان را جذب کنند و پیام خود را با زبانی متناسب با هر نسل منتقل نمایند تا درک متقابل میان گروه های مختلف شکل گیرد. امیدوارم این امر محقق شود.»

وی با اشاره به تجربه برگزاری جشن غدیر افزود: «در جشن غدیر تجربه موفق کسب شد که می توان از آن بهره گرفت. همچنین ضروری است از مشارکت افراد با گرایش های سیاسی و فرهنگی مختلف بهره مند شد تا جشن محدود و خودمانی نباشد. باید فضایی ایجاد شود که افراد با هر نوع ظاهر، پوشش و اعتقادی امکان حضور داشته باشند، چراکه بیش از هر چیز به اتحاد نیازمندیم؛ اتحادی که همواره رمز پیروزی بوده است.»

